

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
ŽUPANIJA ZAPADNOHERCEGOVAČKA
ŽUPANIJSKI SUD ŠIROKI BRIJEG
Broj: 63 0 I 043218 23 Gž
Široki Brijeg, 17. 10. 2024. godine

Županijski sud Široki Brijeg, u vijeću sastavljenom od sudaca Gordane Pažin, kao predsjednice vijeća, te Franje Ravlije i Milice Bošković, kao članova vijeća, u ovršnom postupku tražitelja ovrhe Razvojna banka FBiH, Igmanska 1, Sarajevo, koju zastupa v.d. predsjednika Uprave Mensud Bašić, protiv ovršenika P.J., V. br. ..., Lj., kojeg zastupaju punomoćnici Marko i Dario Kraljević, odvjetnici iz Ljubuškog, radi naplate novčane tražbine, vsp. 14.803,92 KM, odlučujući po žalbama tražitelja ovrhe i ovršenika, protiv rješenja Općinskog suda u Ljubuškom broj: 63 0 I 043218 21 I od 25. 10. 2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 17. 10. 2024. godine, donio je

R J E Š E N J E

Žalbe tražitelja ovrhe i ovršenika SE ODBIJAJU, prvostupanjsko rješenje SE POTVRĐUJE.

Odbija se zahtjev ovršenika za naknadu troškova na ime sastava odgovora na žalbu.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Općinskog suda u Ljubuškom broj: 63 0 I 043218 21 I od 25. 10. 2022. godine, odlučeno je:

- I. Djelomično se usvaja prigovor ovršenika izjavljen protiv rješenja o ovrsi ovoga suda broj 63 0 I 043218 21 I od 16. 3. 2022. godine i isto rješenje se mijenja na način da se ovrha obustavlja ovrha dijelu u kojem je određena prisilna naplata zakonskih zateznih kamata na glavno potraživanje.
- II. U ostalom dijelu prigovor se odbija kao neutemeljen i rješenje o ovrsi 63 0 I 043218 21 I od 16. 3. 2022. godine se u preostalom dijelu održava na snazi.
- III. Odbija se zahtjev ovršenika za dosudu troškova sastava prigovora u iznosu od 720,00 KM.

Tražitelj ovrhe rješenje pobija zbog svih razloga propisanih zakonom, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, podredno da se žalba uvaži i prigovor ovršenika odbije u cijelosti kao neutemeljen. U žalbi dalje navodi da je pogrešan zaključak prvostupanjskog suda u odnosu na zakonske zatezne kamate na glavni dug, jer se u konkretnom slučaju ne može primijeniti čl. 28. Zakona o ovršnom postupku koji se odnosi na troškove postupka, a ne na glavni dug. Navodi da su zakonske zatezne kamate propisane odredbama čl. 277. st. 1. u svezi s čl. 324 st. 1. ZOO-a, pa obveze plaćanje istih nastupa po samom zakonu, jer kada dužnik zakasni s plaćanjem novčane obveze tada pored glavnice duguje i zateznu kamatu, pa stoga tražitelju ovrhe pripadaju i zakonske zatezne kamate od dana nastanka štete pa do isplate.

Ovršenik rješenje pobija zbog povrede odredaba ZPP-a i ZOP-a, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijano rješenje pod točkom I i III preinači i usvoji prigovor, te ovršeniku dosude troškovi ovršnog postupka, podredno da se rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. U žalbi dalje navodi da je ovršenik u prigovoru na rješenje o ovrši predložio da se ovrhe odredi na njegovoj mirovini, jer tražitelj ovrhe nije ni trebao predlagati ovrhu i na nekretnini ovršenika koja predstavlja njegov jedini dom, kada se ovrha mogla provesti i na mirovini ovršenika iz koje se tražitelj ovrhe mogao naplatiti u cijelosti, jer mirovina istog iznosi ... KM, a što potvrđuje i odrezak od mirovine koji je dostavljen uz prigovor. Navodi da je prijedlog ovršenika da se ovrhe provodi na mirovini a ne i nekretnini ovršenika kao jedinom domu, u skladu sa odlukama Ustavnog suda i Europskom konvencijom o temeljnim ljudskim pravima, iz kojih proističe da se ovrha ne provodi na kući kao „jedinom domu“ ukoliko se ona može provesti na drugom sredstvu, a da pri tome tražitelj ovrhe ne trpi štetu. Navodi da bi ovrha na nekretnini trajala i preko godinu dana (identifikacija nekretnine, procjena, prodaja, i namirenje, te moguće žalbe), pa je stoga istu bilo opravdano provesti na mirovini, jer bi se od mirovine ovršenika moglo mjesečno uzimati preko 1.000,00 KM, i takva ovrhe bi se prije završila a što je i bila bit prigovora i sada žalbe. Još navodi da je podnio apelaciju Ustavnom sudu koja bi trebala uskoro biti riješena pozitivno za ovršenika, što bi imalo za posljedicu ukidanje ovršne isprave i protuovrhu. Na koncu navodi da rješenje o ovrši nema sve elemente odnosno uvod, izreku i obrazloženje.

U odgovoru na žalbu, tražitelj ovrhe predlaže da se žalba ovršenika odbije kao neutemeljena, a ovršenik da se odbije žalba tražitelja ovrhe.

Žalbe nisu utemeljene.

Ispitujući pobijanu odluku u granicama propisanim čl. 221. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljnjem tekstu: ZPP-a), odlučeno je kao u izreci odluke, iz slijedećih razloga.

Pravilno postupa prvostupanjski sud kada pobijanim rješenjem djelomično usvaja prigovor ovršenika izjavljen na rješenje o ovrši br. 63 0 I 043218 21 I od 16. 3. 2022. godine i obustavlja ovrhu u dijelu koji se odnosi na naplatu zakonski zateznih kamata na glavno potraživanje, dok u ostalom dijelu odbija prigovor kao neutemeljen i rješenje o ovrši u preostalom dijelu održava na snazi, a za što daje valjane razloge, koje razloge prihvata i ovaj sud, pa su u tom dijelu neutemeljena suprotna razlaganja žalbi tražitelja ovrhe i ovršenika.

Ovo stoga što iz ovršne isprave, odnosno presude Kantonalnog suda u Sarajevu br. 65 0 K 309886 19 Kžk od 26. 11. 2019. godine proističe da je predmetnom presudom sada ovršenik P.J., obvezan da oštećenju, sada tražitelju ovrhe, Razvojnoj banci Federacije BiH, na ime imovinskopravnog zahtjeva isplati iznos od ... KM, a ne i kamate, a ovršni sud prema načelu strogo formalnog legaliteta u ovršnom postupku odlučuje u granicama ovršnog naslova, i nije ovlašten da preispituje odluke, pa je kao neutemeljene valjalo odbiti žalbene navode tražitelja ovrhe prema kojima istom pripadaju i zakonske zatezne kamate na glavno potraživanje, sukladno čl. 277. Zakona o obveznim odnosima

Naime, pravilno zaključuje prvostupanjski sud da sud nakon donošenja ovršne isprave, rješenjem o ovrši može, na prijedlog tražitelja ovrhe, odrediti naplatu kamata samo na troškove postupka ako ista nije određena u samoj ovršnoj ispravi (čl. 28. Zakona o ovršnom postupku² – u daljnjem tekstu: ZOP-a).

¹ Službene novine Federacije BiH broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15.

² Službene novine Federacije BiH broj: 32/03, 52/03 - ispravka, 33/06, 39/06 - ispravka, 39/09, 15/12 - odluka Ustavnog suda BiH, 35/12, 46/16, 42/18 - odluka Ustavnog suda BiH.

Neutemeljeni su i žalbeni navodi ovršenika prema kojima tražitelj ovrhe nije trebao predlagati i ovrhu na nekretnini ovršenika koja predstavlja njegov „jedini dom“, a sud dozvoliti takvu ovrhu, kada se ovrha mogla provesti i na mirovini ovršenika iz koje se tražitelj ovrhe mogao naplatiti.

Ovo stoga što odredba čl. 8. ZOP-a, propisuje da sud rješenjem određuje ovrhu na onim predmetima koji su navedeni u ovršnom prijedlogu, što znači da može biti predloženo više predmeta ovrhe, s tim da je sud u provođenju ovrhe dužan voditi računa da se ovrha ne provede preko iznosa tražbine, te da je uputno da se ovrha dozvoli samo na jednom predmetu ovrhe, ako se iz istog tražitelj ovrhe može u cijelosti naplatiti.

Pored toga, ovršenik ne dostavlja dokaz da mu nekretnina koja je predmet ovrhe (upisana u zk. ul. ... k. o. Lj.) predstavlja „jedini dom“ zbog čega bi ovrha u odnosu na istu bila ograničena u skladu s pravnim stavovima Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i Europske konvencije o temeljnim ljudskim pravima i slobodama.

Činjenica da bi postupak provođenja ovrhe na nekretnini ovršenika mogao dulje trajati nego ovrha na mirovini, ne utječe na zakonitost i pravilnost pobijanog rješenja, cijeneći da ovršenik može u svako doba izvršiti uplatu svog dugovanja prema tražitelju ovrhe i tako skratiti postupak.

Kao neutemeljene je valjalo odbiti žalbene navode ovršenika prema kojima je isti podnio Apelaciju Ustavnom sudu BiH, cijeneći da podnošenje apelacije ne sprječava ovrhu, kako to pravilno zaključuje i prvostupanjski sud.

Neutemeljeni su i žalbeni navodi prema kojima rješenje o ovrsi od 16. 3. 2022. godine nema sve elemente, cijeneći da iz pobijanog rješenja proističe suprotno, te da odredbe čl. 39. st. 4. ZOP-a propisuje da rješenje o ovrsi ne mora biti obrazloženo.

Kako je sud za odluku kojom odbija zahtjev ovršenika za dosudu troškova sastava prigovora na rješenje o ovrsi dao valjane razloge, koje prihvata i ovaj sud, a ovršenik rješenje u tom dijelu pobija samo paušalno, to su i ovi žalbeni navodi odbijeni kao neutemeljeni.

Sukladno odredbi čl. 16. st. 5. ZOP-a, ovaj sud je odbio zahtjev ovršenika za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu, jer po ocijeni ovog suda ti troškovi nisu bili nužni radi vođenja postupka.

Kako ovaj sud, ispitujući pobijanu odluku, nije našao da postoje razlozi zbog kojih se ista pobija žalbom, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi čl. 235. st. 1. toč. 2. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
Gordana Pažin